

## Sevgili Aynur

*Dear Aynur*

Tanrı sana rahmet eylesin. Sen benim dostum, sırdaşım, kardeşim, meslektaşımydın.

SEN AYNUR, anımsıyor musun 1973'in son günlerini? Milli Kütüphanede çalışıyordun. Sana "gel TÜRDOK'da birlikte çalışalım" dediğim zaman hiç düşünmeden kabul ettin. Sonra Aytaç Yıldızeli katılsın istedin aramıza. Bir kardeş gibi severdin Aytaç (Yıldızeli)'i. Bir abla gibi korurdun Aytaç'ı. Sonra diğer arkadaşlarımız katıldı aramıza, Nurten (Eke), Filiz (Yücel), Güner (Başaran) ve Asuman. Herkes kıskanırdı dostluğumuzu.

İkimizde yeni dönmüş sayılırdık ülkeye. Pırıl pırıl zekan ve olaylara pratik yaklaşımlarınla beni kendine hayran bırakmıştın. Her şeyi birlikte düşünürdük. Birlikte planlardık. Birlikte üretirdik. Sonra bizi ayırdılar. Ama başlattıklarımız yok olmadı. Belki ad değiştirdi, belki biçim değiştirdi, belki içerik değiştirdi, ama devam etti, devam ediyor.

Bugün Sevgili Sözer Mercan'ın ölüm haberini okumak için bilgisayar açtığımda, şaşkırdım kaldım. Kutup-I den gelen posta iletilerinde önce senin adını gördüm. Şaşkırdım, üzüldüm, yerimden kalkamadım. Eşime seslendim, "Aynur Ertunç" da diyebildim ve gerisini getiremedim cümlemin.

Sen birlikte çalışmaktan çok büyük haz duyduğum az sayıdaki insanlardan biriydin Sevgili Aynur. Nur içinde yat.

**Prof. Dr. O.Tekin Aybaş**  
Emekli Müsteşar  
Kültür ve Turizm Bakanlığı